

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 232 /ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11.05.2020.

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 19/ສພຊ, ລົງວັນທີ 09 ພຶດສະພາ 2017;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສະບັບເລກທີ 0146/ພບ, ລົງວັນທີ 03 ກຸມພາ 2020.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານພະລັງງານ, ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ການປະຢັດພະລັງງານ ແມ່ນການໃຊ້ພະລັງງານ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ໃນການດໍາລົງຊີວິດ, ການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ໃຊ້ພະລັງງານໜ້ອຍ ແຕ່ໃຫ້ປະສິດທິຜົນຄືເກົ່າ.

ການອະນຸລັກພະລັງງານ ແມ່ນການໃຊ້ພະລັງງານໃນປະລິມານທີ່ເໝາະສົມ, ຫຼີກລ້ຽງການໃຊ້ພະລັງງານເກີນຄວາມຈໍາເປັນ ໃນການດໍາລົງຊີວິດ, ການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ດ້ວຍການປັບປ່ຽນພຶດຕິກຳໃນການຊົມໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ວິທີການບໍລິຫານພະລັງງານ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພະລັງງານ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດ ທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວຂອງວັດຖຸໃດໜຶ່ງ ທີ່ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດພະລັງງານ ເປັນພະລັງງານທີ່ໃຊ້ໃນຊ່ວງເວລາໃດໜຶ່ງ ຫຼື ໄລຍະທາງໃດໜຶ່ງ ມີຫົວໜ່ວຍ ເປັນ ຈຸນ (Joule) ຊຶ່ງປະກອບມີ ພະລັງງານທົດແທນໄດ້ ແລະ ພະລັງງານທີ່ບໍ່ສາມາດທົດແທນໄດ້;

2. ພະລັງງານທົດແທນໄດ້ ໝາຍເຖິງ ພະລັງງານທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ເກີດຂຶ້ນເປັນຮອບວຽນ, ມີ ແຫຼ່ງມາຈາກ ໄມ້, ຟືນ, ແກບ, ຂີ້ອ້ອຍ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກພືດ, ແກ໊ສຊີວະພາບ, ໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ແສງຕາເວັນ, ຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ລົມ, ຄື້ນໃນໜ້ານໍ້າ ແລະ ໃຕ້ນໍ້າ;

3. ພະລັງງານທີ່ບໍ່ສາມາດທົດແທນໄດ້ ໝາຍເຖິງ ພະລັງງານທີ່ໃຊ້ແລ້ວໝົດໄປ ຊຶ່ງພະລັງງານເຫຼົ່ານີ້ມີແຫຼ່ງ ມາຈາກ ຖ່ານຫີນ, ນໍ້າມັນຟອດຊີວ, ແກ໊ສທຳມະຊາດ, ພະລັງງານນິວເຄຍ ແລະ ພະລັງງານອື່ນ;

4. ເຊື້ອໄຟ ໝາຍເຖິງ ວັດສະດຸໃດໜຶ່ງ ທີ່ສາມາດນຳມາເຜົາໄໝ້ ຫຼື ການປະຕິກິລິຍາທາງເຄມີໃຫ້ປ່ຽນ ຮຸບເປັນພະລັງງານ ເປັນຕົ້ນ ຖ່ານຫີນ, ຫີນນໍ້າມັນ, ຊາຍນໍ້າມັນ, ນໍ້າມັນຟອດຊີວ, ອາຍແກ໊ສທຳມະຊາດ, ອາຍ ແກ໊ສຈາກນໍ້າມັນ, ອາຍແກ໊ສສັງເຄາະຈາກຖ່ານຫີນ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ໄມ້, ຟືນ, ແກບ, ຂີ້ອ້ອຍ ແລະ ສິ່ງເສດ ເຫຼືອຈາກວັດສະດຸອື່ນ;

5. ປີໂຕຣລຽມ ໝາຍເຖິງ ນໍ້າມັນທີ່ໄດ້ຈາກຊັ້ນຫີນ ຫຼື ນໍ້າມັນດິບທີ່ເປັນທາດແຫຼວໄວໄຟ ຊຶ່ງວັດຖຸເຫຼົ່ານີ້ ເກີດຂຶ້ນເອງຕາມທຳມະຊາດ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການກັນແລ້ວ ຈະໄດ້ຜະລິດຕະພັນອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ອາຍແກ໊ສ, ນໍ້າມັນແອັດຊັງ, ນໍ້າມັນຢືນ, ນໍ້າມັນກ້າດ, ນໍ້າມັນກາຊວນ, ນໍ້າມັນເຕົາ ແລະ ນໍ້າມັນຊະນິດອື່ນ;

6. ອາຍແກ໊ສ ໝາຍເຖິງ ປີໂຕຣລຽມທີ່ມີສະພາບເປັນອາຍ ຫຼື ທາດແຫຼວເມື່ອນຳໄປເຜົາໄໝ້ແລ້ວ ກໍຈະ ກາຍເປັນເຊື້ອໄຟທີ່ສະອາດ, ສາມາດແຍກຕາມສ່ວນປະກອບໄດ້ ເຊັ່ນ ມີເທນ, ອີເທນ, ໂພຣເພນ, ບິວເທນ, ເພນເທນ ຊຶ່ງໃຊ້ສໍາລັບ ເປັນເຊື້ອໄຟໃນການປຸງອາຫານ ແລະ ໃນໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ;

7. ການກວດສອບພະລັງງານ ໝາຍເຖິງ ການສຳຫຼວດ, ວັດແທກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອຄິດໄລ່, ວິເຄາະ ແລະ ຊອກຫາວິທີປະຢັດພະລັງງານ;

8. ເຈົ້າຂອງໂຮງງານ ໝາຍເຖິງ ເຈົ້າຂອງກິດຈະການ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການບໍລິຫານໂຮງງານ ດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ວ່າຈ້າງບຸກຄົນອື່ນມາບໍລິຫານແທນ;

9. ສາຍງານການຜະລິດ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຜະລິດທີ່ດຳເນີນງານຕາມລຳດັບ ຂອງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ພະນັກງານ ກ່ອນການເຄື່ອນຍ້າຍ ຕາມຂັ້ນຕອນການຜະລິດຂອງສາຍງານ;

10. ເຈົ້າຂອງອາຄານ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການບໍລິຫານອາຄານ ຫຼື ວ່າຈ້າງບຸກຄົນອື່ນມາ ບໍລິຫານແທນ;

11. ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າມາໃຊ້ປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ເຊັ່ນ ສວນສາທາລະນະ, ສະໜາມກິລາ, ຖະໜົນ, ສະຖານທີ່ຈອດລົດ, ສະໜາມຫຼວງ, ພື້ນທີ່ອື່ນ ທີ່ມີການຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ;

12. ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ໝາຍເຖິງ ສາຍໄຟຟ້າ, ໜໍ້ແປງໄຟຟ້າ, ເຄື່ອງຕັດໄຟຟ້າ ແລະ ລະບົບຄວບຄຸມໄຟຟ້າ ລວມທັງເຄື່ອງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ, ເຄື່ອງປັບອາກາດ, ໜ້ອຍນໍ້າ, ເຄື່ອງຈັກ, ມໍເຕີໄຟຟ້າ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນ;

13. ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງຈັກຂັບເຄື່ອນທຸກປະເພດ ທີ່ໃຊ້ໃນການຂົນສົ່ງໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ;

14. ການຂົນສົ່ງ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ແລະ ຄົນ ຈາກສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ໄປຫາສະຖານທີ່ອື່ນ ດ້ວຍຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງປະເພດຕ່າງໆ ດ້ວຍຮູບແບບການຂົນສົ່ງ ທາງ ບົກ, ນໍ້າ, ລາງ ແລະ ອາກາດ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ ອົງການດັ່ງກ່າວ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການປຸກຈິດສໍານຶກ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃນທົ່ວສັງຄົມ ມີສະຕິຕົນຕົວ ແລະ ເປັນເຈົ້າການຮ່ວມກັນ ໃນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງດ້ານພະລັງງານ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃນທົ່ວສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃຊ້ພະລັງງານ ໃນປະລິມານທີ່ເໝາະສົມ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ໂດຍຫຼີກລ້ຽງການໃຊ້ພະລັງງານ ເກີນຄວາມຈໍາເປັນ ໃນການດໍາລົງຊີວິດ, ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ, ການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທໍາມະນູນ, ກົດໝາຍ, ບຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
2. ສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານ ແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານພະລັງງານ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ;
4. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງລວມສູນ, ເປັນເອກະພາບ, ບຸຕິທໍາ, ໂປ່ງໃສ, ວ່ອງໄວ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ສອດຄ່ອງກັບ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ວິທີການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ວິທີການດ້ານບໍລິຫານ ຊຶ່ງແມ່ນການປັບປຸງ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ພຶດຕິກໍາການໃຊ້ພະລັງງານ ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານພະລັງງານ;
2. ວິທີການດ້ານເຕັກນິກ ຊຶ່ງແມ່ນການປັບປຸງ ຫຼື/ແລະ ປ່ຽນ ເຕັກນິກ-ວິທີການ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ໃຫ້ເໝາະສົມ ໂດຍມີການກໍານົດແຕ່ລະເປົ້າໝາຍຢ່າງລະອຽດ ບົນພື້ນຖານການພິຈາລະນາດ້ານການລົງທຶນ ແລະ ຜົນຕອບແທນ ທຽບກັບເວລາ ຫຼື ໄລຍະຄຸ້ມທຶນ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ດໍາລັດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການທົດລອງນໍາໃຊ້ ຫຼື ການຜະລິດ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການ, ປະຕິບັດຕາມ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 2

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນໂຮງງານ

ມາດຕາ 9 ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນໂຮງງານ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນໂຮງງານ ແມ່ນ ການໃຊ້ພະລັງງານ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ.

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນໂຮງງານ ມີ ສອງ ລັກສະນະ ຕາມລະດັບຂອງການໃຊ້ພະລັງງານ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນໂຮງງານບໍ່ຄວບຄຸມ;
2. ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນໂຮງງານຄວບຄຸມ.

ມາດຕາ 10 ໂຮງງານບໍ່ຄວບຄຸມ

ໂຮງງານບໍ່ຄວບຄຸມ ແມ່ນໂຮງງານທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ 1 ຫຼື 2 ຂອງມາດຕາ 11 ດໍາລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໂຮງງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງເຮັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມວິທີການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 11 ໂຮງງານຄວບຄຸມ

ໂຮງງານຄວບຄຸມ ແມ່ນໂຮງງານທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ການນໍາໃຊ້ພະລັງງານ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຮງງານທີ່ຕິດຕັ້ງໜໍ່ແປງໄຟຟ້າຊຸດດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຊຸດລວມກັນ ໂດຍມີຂະໜາດ ແຕ່ ໜຶ່ງພັນ ກິໂລວັດ (1,000 kW) ຫຼື ໜຶ່ງພັນໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າ ກິໂລໂວນອໍແປ (1,175 kVA) ຂຶ້ນໄປ;
2. ໂຮງງານທີ່ໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຈາກຜູ້ຜະລິດທີ່ໃຊ້ຄວາມຮ້ອນຈາກອາຍນໍ້າ ແຕ່ ຊາວລ້ານ ເມກາຈຸນ (20 ລ້ານ MJ) ຫຼື ນໍາໃຊ້ພະລັງງານທຸກປະເພດ ໃນປະລິມານລວມທັງໝົດ ແຕ່ ສີ່ຮ້ອຍເຈັດສິບແປດ ໂຕນ ທຽບເທົ່ານໍ້າມັນ (478 TOE) ຂຶ້ນໄປ ໃນຮອບ ໜຶ່ງ ປີ.

ໂຮງງານທີ່ມີເງື່ອນໄຂສອດຄ່ອງຕາມຂໍ້ໃດໜຶ່ງ ຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງເຮັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຕາມວິທີການສະເພາະ ໃນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນໂຮງງານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້.

ສໍາລັບໂຮງງານສ້າງໃໝ່ ຫຼື ປັບປຸງ ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງ ແລະ ຍັງຢືນ ແຜນການຕິດຕັ້ງລະບົບພະລັງງານທັງໝົດໃນໂຮງງານ ຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 12 ວິທີການສະເພາະ ໃນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນໂຮງງານ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນໂຮງງານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການສະເພາະ ດັ່ງນີ້:

1. ປັບປຸງປະສິດທິພາບການເຜົາໄໝ້ເຊື້ອໄຟ ຂອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ;
2. ປັບປຸງສາຍງານການຜະລິດ ໂດຍການປ່ຽນແປງ ຫຼື ປັບປຸງ ກຳມະວິທີການຜະລິດ ຂອງຜະລິດຕະພັນ;
3. ປັບປຸງຂະບວນການຜະລິດຄວາມຮ້ອນ ແລະ ຄວາມເຢັນ ລວມທັງການປ່ຽນພະລັງງານຄວາມຮ້ອນມາເປັນພະລັງງານກົນຈັກ;
4. ປ້ອງກັນການສູນເສຍພະລັງງານ ໃນອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ;
5. ນຳໃຊ້ພະລັງງານທີ່ເຫຼືອຈາກຂະບວນການຜະລິດກັບມານຳໃຊ້ຄືນໃໝ່;
6. ປັບປຸງຂະບວນການຫັນປ່ຽນພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ ມາເປັນພະລັງງານໄຟຟ້າ;
7. ນຳໃຊ້ພະລັງງານປະເພດອື່ນທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງກວ່າເພື່ອປ່ຽນແທນ;
8. ນຳໃຊ້ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ຫຼື ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງ ລວມທັງລະບົບຄວບຄຸມການເຮັດວຽກ ແລະ ວັດສະດຸທີ່ຊ່ວຍໃນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
9. ນຳໃຊ້ພະລັງງານທົດແທນ ປ່ຽນແທນພະລັງງານທີ່ເຄີຍໃຊ້ ເພື່ອຮັກສາແຫຼ່ງພະລັງງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ໃຊ້ໄດ້ຍາວນານ;
10. ໃຊ້ວິທີການອື່ນທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງ ໃນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ.

ມາດຕາ 13 ວິທີການບໍລິຫານພະລັງງານ ໃນໂຮງງານຄວບຄຸມ

ວິທີການບໍລິຫານພະລັງງານ ໃນໂຮງງານຄວບຄຸມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານ ແລະ ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບການບໍລິຫານພະລັງງານ;
2. ປະເມີນສະຖານະພາບ ການບໍລິຫານພະລັງງານເບື້ອງຕົ້ນ;
3. ກຳນົດນະໂຍບາຍ ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ແລະ ປະຊາສຳພັນ;
4. ປະເມີນຄວາມອາດສາມາດ ໃນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
5. ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ແຜນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ, ແຜນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກິດຈະກຳສົ່ງເສີມ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
6. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດສອບ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຕາມແຜນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕານີ້;
7. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການບໍລິຫານພະລັງງານ;
8. ທົບທວນຄືນ, ວິເຄາະ ແລະ ແກ້ໄຂຈຸດອ່ອນ ໃນການບໍລິຫານພະລັງງານ.

ມາດຕາ 14 ການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ແຜນການ ຂອງໂຮງງານຄວບຄຸມ

ໂຮງງານຄວບຄຸມ ຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ແຜນການ ທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ພະລັງງານ ໂດຍກຳນົດປະລິມານພະລັງງານທັງໝົດ ທີ່ໃຊ້ເບື້ອງຕົ້ນໂດຍຄິດໄລ່ເປັນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຫຼື ກຳນົດລະດັບຂອງການໃຊ້ພະລັງງານ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ການບໍລິການ ພ້ອມທັງກຳນົດໄລຍະເວລາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ການລົງທຶນ ແລະ ຄາດຄະເນຜົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການດັ່ງກ່າວ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຈັດກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພະນັກງານພາຍໃນໂຮງງານ.

ມາດຕາ 15 ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຮງງານບໍ່ຄວບຄຸມ

ເຈົ້າຂອງໂຮງງານບໍ່ຄວບຄຸມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຫຼັກການ ແລະ ວິທີການ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
2. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແກ່ໜ່ວຍງານກວດສອບ ພະລັງງານ ໃນກໍລະນີ ມີການກວດສອບຈາກພາຍນອກ;
3. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ສະພາບການໃຊ້ພະລັງງານໃນໂຮງງານຂອງຕົນ ແລະ ລາຍງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 16 ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຮງງານຄວບຄຸມ

ເຈົ້າຂອງໂຮງງານຄວບຄຸມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ບໍລິຫານ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ດ້ານພະລັງງານສະເພາະ ປະຈຳໃນໂຮງງານ ໂດຍມີຈຳນວນ, ຄຸນວຸດທິ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຢ່າງລະອຽດ ຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານ ທີ່ເຮັດວຽກດ້ານການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ປະຈຳໃນໂຮງງານ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ວິທີການສະເພາະ ແລະ ວິທີການບໍລິຫານພະລັງງານໃນໂຮງງານຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ແລະ 13 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
4. ກວດສອບພະລັງງານໃນໂຮງງານ ພ້ອມທັງຍັງຢືນຮັບຮອງ ແລ້ວສົ່ງບົດລາຍງານ ຜົນຂອງການກວດສອບດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ພາຍໃນເດືອນ ມີນາ ຂອງແຕ່ລະປີ;
5. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແກ່ໜ່ວຍງານກວດສອບພະລັງງານ ໃນກໍລະນີມີການກວດສອບ ຈາກພາຍນອກ;
6. ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງຕິດຕາມ, ກວດກາ ດ້ານເຕັກນິກ, ສົ່ງແວດລ້ອມ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ກ່ຽວກັບໂຮງງານຄວບຄຸມ ລວມທັງແຈ້ງການ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກຳນົດອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 3

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນອາຄານ

ມາດຕາ 17 ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນອາຄານ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນອາຄານ ແມ່ນ ການໃຊ້ພະລັງງານ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໃນ ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ການບໍລິການ ແລະ ສະຖານທີ່ ຕາມເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ອາຄານ ໂດຍ ປະຕິບັດ ຕາມວິທີການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນອາຄານມີ ສອງ ລັກສະນະ ຕາມລະດັບ ຂອງການໃຊ້ ພະລັງງານ ແລະ ພື້ນທີ່ໃນອາຄານ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນອາຄານບໍ່ຄວບຄຸມ;
2. ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນອາຄານຄວບຄຸມ.

ອາຄານທຸກປະເພດ ຕ້ອງດຳເນີນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດ ເປັນອາຄານບໍ່ຄວບຄຸມ ຫຼື ຄວບຄຸມ.

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນອາຄານ ຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນຈາກ ການອອກແບບ, ການໃຊ້ວັດສະ ດຸກໍ່ສ້າງ, ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ການບໍລິຫານພະລັງງານໃນອາຄານ.

ມາດຕາ 18 ອາຄານບໍ່ຄວບຄຸມ

ອາຄານບໍ່ຄວບຄຸມ ແມ່ນອາຄານທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງງານ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ 1 ຫາ 3 ຂອງ ມາດຕາ 19 ດຳລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງອາຄານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງເຮັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຕາມຄວາມ ເໝາະສົມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມວິທີການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 19 ອາຄານຄວບຄຸມ

ອາຄານຄວບຄຸມ ແມ່ນອາຄານທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ການໃຊ້ພະລັງງານ ດັ່ງນີ້:

1. ອາຄານທີ່ຕິດຕັ້ງໜໍ້ແປງໄຟຟ້າຊຸດດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຊຸດລວມກັນ ໂດຍມີຂະໜາດ ແຕ່ ໜຶ່ງພັນ ກິໂລວັດ (1,000 kW) ຫຼື ໜຶ່ງພັນໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບຫ້າ ກິໂລໂວນອຳແປ (1,175 kVA) ຂຶ້ນໄປ;
2. ອາຄານທີ່ໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຈາກຜູ້ຜະລິດທີ່ໃຊ້ຄວາມຮ້ອນຈາກອາຍນ້ຳ ແຕ່ ຊາວລ້ານ ເມກາຈູນ (20 ລ້ານ MJ) ຫຼື ນຳໃຊ້ພະລັງງານທຸກປະເພດ ໃນປະລິມານລວມທັງໝົດ ແຕ່ ສີ່ຮ້ອຍເຈັດສິບແປດ ໂຕນ ທຽບເທົ່ານ້ຳມັນ (478 TOE) ຂຶ້ນໄປ ໃນຮອບ ໜຶ່ງ ປີ;
3. ອາຄານທີ່ມີຂະໜາດພື້ນທີ່ລວມທຸກຊັ້ນໃນຫຼັງດຽວກັນ ແຕ່ ຊາວພັນ ຕາແມັດ (20,000 m²) ຂຶ້ນໄປ.

ອາຄານທີ່ມີເງື່ອນໄຂສອດຄ່ອງຕາມຂໍ້ໃດໜຶ່ງ ຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງເຮັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຕາມການບໍລິຫານພະລັງງານໃນອາຄານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ສຳລັບອາຄານທີ່ຈະສ້າງໃໝ່ ຫຼື ປັບປຸງ ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງ ແລະ ຍັງຢືນ ແຜນການຕິດຕັ້ງ ລະບົບພະລັງງານທັງໝົດໃນອາຄານ ຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 20 ການອອກແບບອາຄານ ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ການອອກແບບອາຄານ ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ວັດສະດຸ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ການປະຢັດພະລັງງານ ເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງອາຄານ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມ ຮ້ອນຜ່ານຝາ, ຫຼັງຄາ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມເຂົ້າໃນອາຄານ;
2. ອອກແບບ ລະບົບກັນຄວາມຮ້ອນເຂົ້າສູ່ອາຄານ, ປັບອາກາດພາຍໃນອາຄານ, ການຖ່າຍເທ ແລະ ລະບາຍ ຄວາມຮ້ອນ ອອກຈາກອາຄານ;
3. ໝູນໃຊ້ແສງສະຫວ່າງ ຈາກທຳມະຊາດ ໃນບໍລິເວນອາຄານ ເຂົ້າໃນການອອກແບບອາຄານ ເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ການໃຊ້ພະລັງງານ ມີການປະຢັດ, ປອດໄພ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ອອກແບບອາຄານ ໂດຍພິຈາລະນາຕາມຫຼັກການວິທະຍາສາດ ເພື່ອໃຫ້ມີການ ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ.

ມາດຕາ 21 ການບໍລິຫານພະລັງງານ ໃນອາຄານ

ການບໍລິຫານພະລັງງານ ໃນອາຄານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮ້ອນຈາກຂ້າງນອກເຂົ້າມາໃນອາຄານ;
2. ປັບອາກາດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ລວມທັງການຮັກສາອຸນຫະພູມພາຍໃນອາຄານ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ ທີ່ເໝາະສົມ;
3. ໃຊ້ລະບົບແສງສະຫວ່າງໃນອາຄານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ;
4. ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະຢັດ ພະລັງງານໃນອາຄານ;
5. ໃຊ້ລະບົບອັດຕະໂນມັດ ເພື່ອຄວບຄຸມການເຮັດວຽກ ຂອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ;
6. ບຳລຸງຮັກສາ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານໃນອາຄານ ໃຫ້ຢູ່ໃນລັກສະນະພ້ອມໃຊ້ງານ ເປັນຕົ້ນ ສະນວນກັນຄວາມຮ້ອນ ຂອງທີ່ສິ່ງຄວາມຮ້ອນ ຫຼື ຄວາມເຢັນ ເພື່ອປ້ອງກັນການສູນເສຍພະລັງງານ;
7. ບຳລຸງຮັກສາ ອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ ໃຫ້ຢູ່ໃນລັກສະນະພ້ອມໃຊ້ງານ ເປັນຕົ້ນ ປະຕູ, ແກ້ວປ່ອງຢ້ຽມ, ຝາ, ເພດານ ແລະ ສິ່ງປະກອບອື່ນ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ອາຍຮ້ອນ ຫຼື ອາຍເຢັນ ຂອງເຄື່ອງປັບອາກາດ ຮົ່ວອອກຂ້າງນອກ ຫຼື ຄວາມຮ້ອນເຂົ້າສູ່ພາຍໃນອາຄານ.

ມາດຕາ 22 ການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ແຜນການ ຂອງອາຄານຄວບຄຸມ

ອາຄານຄວບຄຸມ ຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ແຜນການ ທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ພະລັງງານ ໂດຍກຳນົດປະລິມານພະລັງງານທັງໝົດ ທີ່ໃຊ້ເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍຄິດໄລ່ເປັນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຫຼື ກຳນົດລະດັບຂອງການໃຊ້ພະລັງງານ ຕໍ່ຕົວຊີ້ວັດຂອງແຕ່ລະປະເພດອາຄານ ຫຼື ການບໍລິການ ພ້ອມທັງກຳນົດໄລຍະເວລາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ການລົງທຶນ ແລະ ຄາດຄະເນ ຜົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການດັ່ງກ່າວ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຈັດກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງພະນັກງານພາຍໃນອາຄານ.

ມາດຕາ 23 ວິທີການບໍລິຫານພະລັງງານ ໃນອາຄານຄວບຄຸມ

ການບໍລິຫານພະລັງງານ ໃນອາຄານຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານ ແລະ ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບການບໍລິຫານພະລັງງານ;
2. ປະເມີນສະຖານະພາບ ການບໍລິຫານພະລັງງານເບື້ອງຕົ້ນ;
3. ກຳນົດນະໂຍບາຍ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ແລະ ປະຊາສຳພັນ;
4. ປະເມີນຄວາມອາດສາມາດ ໃນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
5. ກຳນົດເປົ້າໝາຍ, ແຜນການ ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ, ເຜີຍແຜ່, ປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງກິດຈະກຳສົ່ງເສີມການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
6. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດສອບ ແລະ ປະເມີນ ເປົ້າໝາຍ, ແຜນການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕານີ້;
7. ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການບໍລິຫານພະລັງງານ;
8. ທົບທວນຄືນ, ວິເຄາະ ແລະ ແກ້ໄຂຈຸດອ່ອນ ໃນການບໍລິຫານພະລັງງານ.

ມາດຕາ 24 ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເຈົ້າຂອງອາຄານບໍ່ຄວບຄຸມ

ເຈົ້າຂອງອາຄານບໍ່ຄວບຄຸມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຫຼັກການ ແລະ ວິທີການ ບໍລິຫານພະລັງງານໃນອາຄານ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
2. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານກວດສອບ ພະລັງງານ ໃນກໍລະນີມີການກວດສອບຈາກພາຍນອກ;
3. ຕິດຕາມການນໍາໃຊ້ພະລັງງານໃນອາຄານຂອງຕົນ ເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 25 ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເຈົ້າຂອງອາຄານຄວບຄຸມ

ເຈົ້າຂອງອາຄານຄວບຄຸມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງຕັ້ງ ຜູ້ບໍລິຫານ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ດ້ານພະລັງງານສະເພາະ ປະຈຳໃນອາຄານ ໂດຍມີຈຳນວນ, ຄຸນຄຸນທິ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຢ່າງລະອຽດ ຕາມການກຳນົດ ຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານ ທີ່ເຮັດວຽກດ້ານການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ປະຈຳໃນອາຄານ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ວິທີການບໍລິຫານ ພະລັງງານ ໃນອາຄານ, ການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ແຜນການ ຂອງອາຄານຄວບຄຸມ ແລະ ວິທີການບໍລິຫານ ພະລັງງານ ໃນອາຄານຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21, 22 ແລະ 23 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້;
4. ກວດສອບພະລັງງານໃນອາຄານ ພ້ອມທັງຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ ແລ້ວສົ່ງບົດລາຍງານ ຜົນຂອງການກວດ ສອບດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ພາຍໃນເດືອນ ມີນາ ຂອງແຕ່ລະປີ;
5. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແກ່ໜ່ວຍງານກວດສອບ ພະລັງງານ ໃນກໍລະນີມີການກວດສອບຈາກພາຍນອກ;
6. ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ດ້ານເຕັກນິກ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ກ່ຽວກັບອາຄານຄວບຄຸມ ລວມທັງແຈ້ງການ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນຳ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກຳນົດອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 4

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ

ມາດຕາ 26 ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແມ່ນ ການໃຊ້ລະບົບແສງສະຫວ່າງ, ຊຸດອຸປະກອນ ແລະ ລະບົບຄວບຄຸມອັດຕະໂນມັດ ເພື່ອການປະຢັດ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໂດຍໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບວິທີການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 27 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້.

ສໍາລັບສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ທີ່ຈະສ້າງໃໝ່ ຫຼື ປັບປຸງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນແຜນການຕິດຕັ້ງ ລະບົບພະລັງງານທັງໝົດ ຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 27 ວິທີການ ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກແບບລະບົບແສງສະຫວ່າງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມມາດຕະຖານ, ເຕັກນິກ ແລະ ການກຳນົດຂອງ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ຕິດຕັ້ງ ແລະ ນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ລະບົບແສງສະຫວ່າງ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຮອງມາດຕະ ຖານ ຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ເໝາະສົມຕາມແຕ່ລະສະຖານທີ່ສາທາລະນະ;
3. ຕິດຕັ້ງລະບົບຄວບຄຸມການເຮັດວຽກ ແບບອັດຕະໂນມັດ;
4. ບຳລຸງຮັກສາ ລະບົບແສງສະຫວ່າງ ໃນສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ເປັນປົກກະຕິ;
5. ໝູນໃຊ້ພະລັງງານທົດແທນ ເຂົ້າໃນລະບົບແສງສະຫວ່າງ ສາທາລະນະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໃນ ແຕ່ລະ ສະຖານທີ່ ແລະ ລະດູການ.

ໝວດທີ 5

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນການຂົນສົ່ງ

ມາດຕາ 28 ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນການຂົນສົ່ງ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ໃນການຂົນສົ່ງ ແມ່ນການນຳໃຊ້ ຍານພາຫະນະ ແລະ ລະບົບຂົນສົ່ງທີ່ໃຊ້ ພະລັງງານ ໃນປະລິມານທີ່ເໝາະສົມ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ເຂົ້າໃນການຂົນສົ່ງ ໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ປ່ຽນແທນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຟອດຊິວ ເປັນຕົ້ນ ນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ ແລະ ລະບົບຂົນສົ່ງ ທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍ ແກ໊ສທຳມະຊາດ, ໄຟຟ້າ, ເຊື້ອໄຟແບບປະສົມປະສານ ຫຼື ເຊື້ອໄຟຊີວະ ພາບ.

ມາດຕາ 29 ວິທີການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານໃນການຂົນສົ່ງ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນການຂົນສົ່ງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປັບປຸງ ແລະ ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ລະບົບຂົນສົ່ງມວນຊົນສາທາລະນະ;
2. ປັບປຸງຍານພາຫະນະ ແລະ ບໍລິຫານສາຍທາງການຂົນສົ່ງ ໃຫ້ເໝາະສົມ ເພື່ອຍົກລະດັບປະສິດ ທິພາບ ຂອງການນຳໃຊ້ພະລັງງານ;
3. ກຳນົດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການສ້ອມແປງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາຍານພາຫະນະ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານການນຳໃຊ້ພະລັງງານ;
4. ນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການບໍລິຫານພະລັງງານ;
5. ກຳນົດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ ວິທີປະຢັດ ແລະ ນຳໃຊ້ພະລັງງານ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໃນການຂົນສົ່ງ.

ສຳລັບກົດຈະກຳການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ດ້ານຄົມມະນາຄົມ ແລະ ຂົນສົ່ງ ທັງໝົດ ທີ່ມີແຜນການຕິດຕັ້ງລະບົບໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບໄຟເຍືອງທາງ ຫຼື ລະບົບໄຟຟ້າ ສຳລັບບໍລິການອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ ຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ດ້ານມາດຕະຖານ, ເຕັກນິກ ຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕາມລະດັບການແບ່ງ ຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 30 ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ໃນການຂົນສົ່ງ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານໃນການຂົນສົ່ງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ, ເຕັກນິກ ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດໄວ້;

2. ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນ ການຄົ້ນຄວ້າ, ການຜະລິດອຸປະກອນ, ອາໄຫຼ່ ພາຫະນະ ການຂົນສົ່ງ ທີ່ມີການປະຢັດພະລັງງານ;

3. ນຳໃຊ້ພະລັງງານທີ່ສະອາດ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ພະລັງງານທາງເລືອກ ແລະ ພະລັງງານອື່ນ ທີ່ສາມາດ ປ່ຽນແທນນໍ້າມັນຟອດຊີວ.

ມາດຕາ 31 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ໃນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນການຂົນສົ່ງ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນການຂົນສົ່ງ ລັດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ:
 - ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ ລະບົບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຍານພາຫະນະ ທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການນຳໃຊ້ ພະລັງງານຕ່ຳ;
 - ນຳໃຊ້ມາດຕະການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນພັດທະນາລະບົບການ ຂົນສົ່ງທາງ ປົກ, ນໍ້າ, ລາງ ແລະ ອາກາດ;
 - ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກຳນົດ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດດ້ານມາດຕະ ຖານ, ເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການປະຢັດພະລັງງານ ຂອງຍານພາຫະນະ;
 - ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຂົນສົ່ງ ປັບປຸງປະສິດທິພາບການໃຊ້ພະລັງງານ;
 - ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການລົງທຶນ ເຂົ້າໃນລະບົບຂົນສົ່ງມວນຊົນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ນຳໃຊ້ລະບົບລົດ ລາງ, ແບບປະສົມປະສານ ແລະ ຮູບແບບອື່ນ;
 - ກວດກາເຕັກນິກຍານພາຫະນະ ເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອໃຫ້ມີການປະຢັດພະລັງງານ;
2. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ ແລະ ນຳເຂົ້າຍານພາຫະນະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ, ເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະ;
3. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກ ສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກຳນົດມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດພະລັງງານ ຂອງຍານພາຫະນະ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 6

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ

ມາດຕາ 32 ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ແມ່ນການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ມີ ປະສິດທິພາບສູງ, ນຳໃຊ້ພະລັງງານເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ, ຕິດຕັ້ງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນລະບົບຄວບຄຸມ, ມີວິທີການບໍລິຫານທີ່ດີ ແລະ ເໝາະສົມກັບການໃຊ້ງານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍພະລັງງານ, ເປັນມິດກັບ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ.

ມາດຕາ 33 ວິທີການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ ໃນອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ

ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ ມາດຕະຖານການນຳໃຊ້ພະລັງງານຂັ້ນຕ່ຳ ສຳລັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ ພະລັງງານ ແຕ່ລະຊະນິດ;

2. ຕິດກາໝາຍການປະຢັດພະລັງງານ ໃສ່ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ແຕ່ລະຊະນິດ;
3. ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ຈຳເປັນກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບ ຂອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ແຕ່ລະຊະນິດ.

ມາດຕາ 34 ການກຳນົດມາດຕະຖານ ການນຳໃຊ້ພະລັງງານຂັ້ນຕ່ຳ ສຳລັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ
ການກຳນົດມາດຕະຖານ ການນຳໃຊ້ພະລັງງານຂັ້ນຕ່ຳ ສຳລັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການປະຢັດພະລັງງານ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ນະໂຍບາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
3. ສິ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ, ການຜະລິດ ແລະ ການຈຳໜ່າຍ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ປະຢັດພະລັງງານ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສູງ ໃນທ້ອງຕະຫຼາດ.

ມາດຕະຖານການນຳໃຊ້ພະລັງງານຂັ້ນຕ່ຳ ສຳລັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນຄືນທຸກ ຫ້າ ປີ.

ມາດຕາ 35 ການຕິດກາໝາຍປະຢັດພະລັງງານ

ການຕິດກາໝາຍປະຢັດພະລັງງານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດກາໝາຍການປະຢັດພະລັງງານ ນຳຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ອນນຳເຂົ້າ ຫຼື ຈຳໜ່າຍໃນທ້ອງຕະຫຼາດ ສຳລັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ເປັນສິນຄ້າຄຸ້ມຄອງ;
2. ຜ່ານການທົດສອບ ແລະ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ທາງດ້ານມາດຕະຖານ, ເຕັກນິກ ຈາກຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳລັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ເພື່ອອອກກາໝາຍການປະຢັດພະລັງງານ ຕາມຈຳນວນອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ ດັ່ງກ່າວ.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບກາໝາຍປະຢັດພະລັງງານ ດັ່ງນີ້:

- ກຳນົດ ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ອົງປະກອບ ຂອງກາໝາຍການປະຢັດພະລັງງານ;
- ສ້າງຫ້ອງທົດລອງທີ່ສາມາດທົດສອບດ້ານຄຸນນະພາບ ເພື່ອຮັບຮອງດ້ານມາດຕະຖານ ການນຳໃຊ້ພະລັງງານຂອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ;
- ກຳນົດຂັ້ນຕອນການອອກໃບຢັ້ງຢືນກາໝາຍການປະຢັດພະລັງງານ ສຳລັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ;
- ກຳນົດຂັ້ນຕອນ ແລະ ຮັບຮອງກາໝາຍການປະຢັດພະລັງງານ ສຳລັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 36 ການຄວບຄຸມ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ມີປະສິດທິພາບຕ່ຳ

ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄວບຄຸມ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ມີປະສິດທິພາບຕ່ຳ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ, ລະດັບວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 37 ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນ ການປະຢັດພະລັງງານ ໃນອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ, ມີປະສິດທິພາບສູງໃນການໃຊ້ງານ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນການປະຢັດພະລັງງານຂອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ແຕ່ລະປະເພດໃຫ້ສັງຄົມຮັບຊາບ;
3. ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການທົດສອບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ.

ມາດຕາ 38 ພັນທະ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ ການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກຳນົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ຂຶ້ນທະບຽນຜະລິດຕະພັນ ນຳພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຕິດກາໝາຍການປະຢັດພະລັງງານ ແລະ ປ້າຍແນະນຳສິນຄ້າ ເປັນພາສາລາວ;
4. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ນະໂຍບາຍ ແລະ ການສົ່ງເສີມ

ມາດຕາ 39 ນະໂຍບາຍ

ເຈົ້າຂອງກົດຈະການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ ສາມາດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ ເປັນຕົ້ນ ການປົກປ້ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການເຂົ້າເຖິງ ຕະຫຼາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຍົກເວັ້ນ ພາສີ, ອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ.

ມາດຕາ 40 ນະໂຍບາຍເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ

ຜູ້ດຳເນີນກົດຈະການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ສາມາດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ຈາກສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ທະນາຄານທຸລະກິດ ຊຶ່ງລັດຖະບານ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ກຳນົດນະໂຍບາຍ ເພື່ອອານວຍຄວາມສະດວກໃນການສະໜອງທຶນ ພ້ອມທັງກຳນົດອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອດຳເນີນການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ.

ມາດຕາ 41 ການສົ່ງເສີມ

ລັດຖະບານ ສົ່ງເສີມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ກົດຈະການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ເຕັກນິກວິຊາການໃໝ່ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບຕົວຈິງ ພ້ອມທັງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານວິຊາການ ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ສ້າງສະຖານທີ່ຕົວແບບ;
2. ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາ ການນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳ, ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ປະຢັດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ພະລັງງານ;

3. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ດ້ວຍການສ້າງປຶ້ມຄູ່ມື, ແຜ່ນພັບ ແລະ ໂປສເຕີ ກ່ຽວກັບ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ, ສ້າງສີ່ທາງໂທລະພາບ, ວິທະຍຸ, ອິນເຕີເນັດ ແລະ ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກເພື່ອໃຫ້ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຮັບຊາບ;

4. ສ້າງກົນໄກປະສານສົມທົບ ຊຶ່ງຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການ ການເງິນ; ປະສານສົມທົບກັນ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ຄຸ້ມຄອງຜູ້ດຳເນີນ ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ມີປະສິດທິພາບຕ່ຳ;

5. ສ້າງ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງ ເຄືອຂ່າຍ ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໂດຍຜ່ານການສົ່ງເສີມໃນຮູບແບບເຄືອຂ່າຍວິສາຫະກິດ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ລວມທັງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການບໍລິການ, ຜະລິດ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງ ໃຊ້ພະລັງງານທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 42 ການສົ່ງເສີມກິດຈະການຂົນສົ່ງ

ລັດຖະບານ ສົ່ງເສີມກິດຈະການຂົນສົ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງເສີມການພັດທະນາລະບົບການຂົນສົ່ງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບການບໍລິຫານ ການຂົນສົ່ງ, ຄວບຄຸມການສັນຈອນ, ປ່ຽນ ຫຼື ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ສຳລັບການຂົນສົ່ງ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບ ຂົນສົ່ງແບບນຳໃຊ້ຖະໜົນມາເປັນລະບົບລາງ;

2. ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາທາງເລືອກໃນການຂົນສົ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍ ເຊວເຊື້ອໄຟ, ໄຮໂດຼເຈນ, ໄຟຟ້າ ແລະ ລະບົບຂົນສົ່ງສາທາລະນະ;

3. ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ, ເຊວ ເຊື້ອໄຟ, ໄຮໂດຼເຈນ, ໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ 8

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ມາດຕາ 43 ປະເພດທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

- ການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການກວດສອບພະລັງງານ;
- ການບໍລິການດ້ານນະວັດຕະກຳ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ປະຢັດພະລັງງານ ແລະ ເປັນມິດ ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 44 ເງື່ອນໄຂການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ມີປະສິບການໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ມີຖານະການເງິນທີ່ໝັ້ນຄົງ;
3. ມີວິຊາການດ້ານເຕັກນິກທີ່ຊຳນານງານສະເພາະດ້ານ;
4. ມີຍານພາຫະນະ, ກົນຈັກ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 45 ການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 44 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ນຳຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການຈາກ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 46 ພັນທະ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຈົດທະບຽນອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ນຳຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ບໍລິການ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງງານ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ຄຳແນະນຳ ດ້ານການບໍລິຫານພະລັງງານ ແລະ ເຕັກນິກໃນການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ;
5. ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການກວດສອບພະລັງງານ ແລະ ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳສະເໜີ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະການ ທີ່ມີປະສິດທິພາບດ້ານພະລັງງານ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດສອບ, ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການ, ວິທີການ ເພື່ອໃຫ້ການນຳໃຊ້ພະລັງງານມີປະສິດທິພາບ;
8. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 47 ສິດ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ/ຫຼື ສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ;
2. ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການເຮັດສັນຍາກັບເຈົ້າຂອງ ໂຮງງານ, ອາຄານ, ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ການຂົນສົ່ງ;
3. ຈົດທະບຽນລິຂະສິດ ຜະລິດຕະພັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ;
4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 9

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 48 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ບໍ່ອ່ານວຍຄວາມສະດວກ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
3. ຜະລິດ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ;
4. ໃຫ້ ຫຼື ເປັນສື່ກາງໃນການໃຫ້ ຫຼື ຮັບ ສິນບິນ ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 49 ຂໍ້ຫ້າມ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກົດໝ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ ວິທີການ ແລະ ການປະຕິບັດມາດຕະການ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
3. ເມີນເສີຍ ຕໍ່ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 50 ຂໍ້ຫ້າມ ເຈົ້າຂອງໂຮງງານ, ເຈົ້າຂອງອາຄານ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ ພະລັງງານ ແລະ ການຂົນສົ່ງ

ຫ້າມເຈົ້າຂອງໂຮງງານ, ເຈົ້າຂອງອາຄານ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ ພະລັງງານ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ພະລັງງານ;
2. ຂັດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່;
3. ປອມແປງເອກະສານກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ພະລັງງານ;
4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 51 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ

ຫ້າມພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ພະນັກງານລັດວິສາຫະກິດ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ໃຫ້ ຫຼື ຮັບສິນບິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ຫຼື ພັກພວກ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
2. ໃຊ້ສິດເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ;
4. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
5. ກົດໝ່ວງຖ່ວງດຶງ ແລະ ປອມແປງເອກະສານ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 10

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ

ມາດຕາ 52 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 53 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ເປັນກົດໝາຍ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ລະອຽດ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
2. ອອກລະບຽບການ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສະເພາະ ກ່ຽວກັບ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ສໍາລັບ ໂຮງງານ, ອາຄານ ແລະ ກິດຈະການ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ ໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ ແນໃສ່ສຶກສາອົບຮົມ, ປຸກຈິດສໍານຶກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຮູບປະທໍາ;
4. ຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງຂັ້ນ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
5. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າແຜນງານ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
6. ອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ, ຕໍ່ອາຍຸ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
7. ສ້າງ ແລະ ກໍານົດມາດຕະຖານການນໍາໃຊ້ພະລັງງານຂັ້ນຕໍ່າ ແລະ ມາດຕະຖານການນໍາໃຊ້ພະລັງງານທີ່ປະສິດທິພາບສູງ ລວມທັງສ້າງກາໝາຍ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ປະສິດທິພາບພະລັງງານ;
8. ບໍາລຸງ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບ ພະນັກງານວິຊາການ, ພະນັກງານບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;
9. ຄຸ້ມຄອງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງກ່າວເຕືອນ ຫຼື ປັບໃໝ ໃນກໍລະນີທີ່ລະເມີດ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;

10. ອອກໃບ ອະນຸຍາດ ແລະ ຮັບຮອງ ສໍາລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈະເປັນຜູ້ກວດສອບພະລັງງານ ແລະ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບດ້ານພະລັງງານໃນສະຖານທີ່ ແລະ ກິດຈະການ ລວມທັງຕໍ່ອາຍຸ, ໂຈະ ແລະ ການຖອນໃບ ອະນຸຍາດ ແລະ ຮັບຮອງ ດັ່ງກ່າວ;

11. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສັງລວມກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ ແລະ ກິດຈະການທີ່ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ລວມທັງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການນຳໃຊ້ພະລັງງານຢ່າງມີປະສິດທິ ພາບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;

12. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງກົນໄກ ແລະ ເຄື່ອງມື ໃນການກວດກາຄຸນນະພາບອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ພ້ອມທັງກຳນົດມາດຕະການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ນຳເຂົ້າອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ;

13. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ;

14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;

2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ ເພື່ອສຶກສາອົບຮົມ, ປຸກຈິດສຳນຶກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ;

3. ຊີ້ນຳ, ສົ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນຂອບເຂດ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

4. ບຳລຸງ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບ ພະນັກງານວິຊາການ, ພະນັກງານບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;

5. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ ແລະ ກິດຈະການ ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ລວມທັງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການນຳໃຊ້ພະລັງງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ລາຍງານ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

6. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ພະແນກການເງິນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ ທີ່ມີປະສິດທິພາບຕ່ຳ;

7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ ໃຫ້ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 55 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຫ້ອງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ, ໂຄງການ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;

2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ ເພື່ອສຶກສາອົບຮົມ, ປຸກຈິດສຳນຶກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ;

3. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສັງລວມ ກ່ຽວກັບ ໂຮງງານ, ອາຄານ ແລະ ກົດຈະການທີ່ປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ ລວມທັງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການນຳໃຊ້ພະລັງງານຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ ແລະ ລາຍງານ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

4. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໃຫ້ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 56 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍ.

ມາດຕາ 57 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນການກວດກາວຽກງານການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ;

2. ການປະຕິບັດມາດຕະຖານ, ເຕັກນິກ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ວິທີບໍລິຫານພະລັງງານ ໃນໂຮງງານ, ອາຄານ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃຊ້ພະລັງງານ;

3. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ຈຳກັດ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະ ຊາດ;

4. ວຽກງານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 58 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນຕາມແຜນການ ເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ມາດຕາ 59 ການລາຍງານ ແລະ ການແກ້ໄຂ ຜົນຂອງການກວດກາ

ຄະນະກວດກາ ຕ້ອງສ້າງບົດບັນທຶກການກວດກາ, ບົດລາຍງານ ພ້ອມທັງສະເໜີ ວິທີການແກ້ໄຂຕໍ່ການລະເມີດ ແລະ ລາຍງານ ຕໍ່ອົງການທີ່ມີອຳນາດພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບຜົນຂອງການກວດກາ ຄະນະກວດກາ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສະຫຼຸບລາຍງານຜົນຂອງການກວດກາ ແລະ ຮັກສາຄວາມລັບດ້ານເອກະສານປະກັນສັງຄົມທີ່ໄດ້ກວດກາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 60 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາ

ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄະນະກວດກາ ນຳສະເໜີຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການກວດກາ ແລະ ບັດອະນຸຍາດກວດກາ;
2. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການກວດກາ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກວດກາ, ສະໜອງເອກະສານ, ຂໍ້ມູນ, ພະຍານຫຼັກຖານ ແລະ ຕອບບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງເນື້ອໃນການກວດກາ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກວດກາ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 11

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 61 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 62 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 63 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຊຶ່ງເປັນການລະເມີດດ້ວຍຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງ ແລະ ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ທີ່ມີລັກສະນະເບົາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເທິງນີ້ ແຕ່ຍັງລະເມີດ ເປັນຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ບໍ່ແມ່ນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກແຈ້ງເຕືອນເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ມາດຕາ 64 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

ມາດຕາ 65 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຫຼື ຖືກແຈ້ງເຕືອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 62 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດກາໝາຍປອມ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຖືກປັບໃໝບໍ່ເກີນໜຶ່ງລ້ານກີບ (1.000.000 ກີບ).
2. ບໍ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນການລາຍງານສະພາບຄວາມຈິງ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ພະລັງງານ ໃນການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນ ຈະຖືກປັບໃໝບໍ່ເກີນ ສາມລ້ານກີບ (3.000.000 ກີບ);
3. ໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້ ຫຼື ເຊົ່າໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຈະຖືກປັບໃໝບໍ່ເກີນ ຫ້າລ້ານກີບ (5.000.000 ກີບ);
4. ດຳເນີນທຸລະກິດບໍລິການກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກ ພະລັງງານ ໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຖືກປັບໃໝບໍ່ເກີນ ສິບລ້ານກີບ (10.000.000 ກີບ);

ມາດຕາ 66 ມາດຕະການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 67 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ.

ໝວດທີ 12
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 68 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 69 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງໄດ້ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດໍາລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ